

Brázda

Lakomá Barka

1. Zvedla se láska z kůry stromu
když strom na poli zabili
a zlatí skřivánci ve větvích nezpívaj
kdo jim tu korunku posekal.
2. Pro dřevo, pro dřevo sekérky ťaly
ve zbytku lesa ustrnul dech
dones mi, milá má, košilku bílou
ať mi jí navečer zbarví krev.
3. A lidi přijdou sečíst mi hříchy
za co že setnou mě jak ten strom
za co že naposled kouknu z té výšky
ode mně k tobě snad pro naděj.
4. Tak mám hrad postaven na poli z břízky
a jedna brázda můj k smrti krok
ptáci se zvedaj nad černé křížky
košilku bílou barví krev.